

Dobry wodzirej to śmiały wodzirej.

MAREK MYŚLEK ĆW.
Sanitariusz Bobra z 1. Drużyny Wrocławskiej
św. Franciszka z Asyżu.

Umiejętność dyrygowania i nieco pewności siebie.

Podczas ogniska jest najważniejszą osobą. Przygotowuje całość, rozpoczyna i kończy śpiew, musi myśleć o doborze piosenek i płaśów, ale i odpowiedniej kolejności przedstawień i skeczy. Tym samym musi się liczyć z tym, że wina za nieudane spotkanie zawsze spada na niego. Wodzirej, bo o nim mowa, odpowiada także za śpiew podczas marszu, Mszy św. czy zbiórki.

W białych rękawiczkach.

Wodzirej wyczuwa rytm wędrowki, prowadzi wystukiwanie taktu i podsuwa odpowiednie piosenki. Wszystko, aby umiać atmosferę i marsz podczas pieszej wędrowki.

Z miną pokerzysty i w białych rękawiczkach? To nie w tej bajce! Gest, mimika i żywe, otwarte usposobienie to cechy dobrego wodzireja. Choć białe rękawiczki też się przydadzą.

drówki. Do jego niezliczonych obowiązków należy również dobór pieśni i dyrygowanie podczas Mszy św. czy czuwania. Podczas zbiórek jest w stałej gotowości, by nauczyć zastęp nowego płaśu, przerywnika, okrzyku czy piosenki. Każdy wodzirej chcący godnie sprawować swoją funkcję, musi znać wiele płaśów i zabaw ogniskowych. Dlatego osoba pełniąca tę funkcję powinna być obeznana w harcerskim repertuarze, zawsze mieć przy sobie śpiewnik i znać dużą liczbę piosenek. Oczywiście wodzirej powinien zachęcać i mobilizować zastęp do śpiewu. Bardzo ważne jest dyrygowanie i wybijanie rytmu. Pamiętaj – by zastęp mógł odnosić sukcesy, wszyscy muszą się w pełni angażować. Dotyczy to również ekspresji.

Sztuka improwizacji.

Jest naprawdę bardzo przydatna zarówno w życiu codziennym, jak w harcerskim. Trochę boję się przyznać, ale sam jako wodzirej bardzo często podczas różnych ognisk improwizowałem i nigdy nikt nie narzekał, a zwykle reakcje słuchaczy były bardzo pozytywne. Pamiętam, jak podczas ostatniego obozu, w Kliczkowie, nasz program na ognisku z 2. DW, za który byłem odpowiedzial-

ny, z różnych przyczyn był bardzo dziurawy. Gdy przyszła kolej na mój zastęp Bóbr, wyszedłem na środek razem z moim harcerskim bratem – Grześkiem i zaczęliśmy improwizować. Zmienialiśmy głosy i prowadziliśmy dialog, w którym znalazły się także cytaty z różnych skeczy. Zdecydowaną większość stanowiły jednak nasze, zupełnie spontaniczne, żarty. Następnie na scenę weszła reszta zastępu i razem odegraliśmy świetną improwizowaną scenkę, która zebrała burzę braw i jeszcze dzisiaj wspomniana jest w drużynie. To oczywiście także pokazało, że jesteśmy zgranym zastępem i rozumiemy się bez słów. Warto ćwiczyć tego typu rzeczy na zbiórkach, czy spotkać się od czasu do czasu bez mundurów, żeby się bardziej zakolegować i zgrać. To wszystko powinno wyjść z inicjatywy wodzireja.

Akcja: Improwizacja.

Gorąco polecam Wam grę, która jest odpowiednia na każde ognisko. Zabawa w „Radio” nauczy wszystkich spontaniczności i improwizacji. Wybierz spośród publiczności pięć lub sześć osób i poproś, by ustawiły się w szeregu. Klepnięcie w ramię, uruchamia „radio”, czyli osoba włącza się i zaczyna śpiewać piosenkę. Następnym klepnięciem wyłączasz ją i w ten sam sposób uruchamiasz inną osobę. Jeśli „radio” nie zacznie śpiewać w ciągu 3 sekund od klepnięcia – osoba odpada. Piosenki nie mogą się powtarzać. Wygrywa osoba, która przetrwa najdłużej. Zmysł improwizacji pomoże także w wymyśleniu nowych płaśów. Możesz zamienić tekst istniejących już przerywników lub spróbować ułożyć własne słowa i gesty, a potem wszystko połączyć melodią jakiegoś szlagieru.

INSTRUKCJA DLA POCZĄTKUJĄCYCH WODZIREJÓW:

Pamiętaj, że atmosfera na ogniskach powinna się zmieniać. Zaplanuj kolejność skeczy tak, aby po wesołych skeczach i płaśach łagodnie przejść do scen spokojniejszych (teatr cieni, żywe obrazy, pantomima), a zakończyć scenką ewangeliczną i w całkowitym wyciszeniu i zadumie wysłuchać rozważań kończących ognisko.

Nie bój się, gdy występujesz przed całą drużyną. Niepowodzenie staraj się obrócić w żart. Do tremy należy się przyzwyczaić. Każde kolejne ognisko przygotujesz lepiej.

Naucz się improwizować. Scenki tego typu są bardzo ciekawe. Warto spróbować!

Pamiętaj! Wodzirej jest podczas ogniska najważniejszy. Nie pozwól sobie przeszkadzać. Panuj nad publicznością i aktorami. Planuj ognisko wcześniej i trzymaj się ustalonego scenariusza.

Naucz się kilku podstawowych piosenek oraz płaśów. Poznaj ulubione płaśy i piosenki swojego zastępu. Poszukaj zapomnianych śpiewników przewodniczek i wędrowników, a na pewno znajdziesz coś wartego uwagi.

NIEBĘDNY SPRZĘT:

- śpiewnik,
- książka z gram i zabawami oraz płaśami,
- instrumenty muzyczne (np. grzechotki, bębenek),
- białe rękawiczki do dyrygowania,
- kurtyna zastępu,
- skrzynia z kostiumami, rekwizytami i różnymi pomocami do ekspresji.

Wodzirej

ZBIÓRKA

organizuje ćwiczenia - zabawy z zakresu ekspresji
wybiera piosenki
dyryguje podczas śpiewu
uczy zastęp nowych piosenek
z zastępem wymyśla okrzyki

WYJAZD

prowadzi ogniska
wymyśla skecze i scenki
tworzy program ogniska
dyryguje podczas Mszy św. i ognisk